

CÀ-PHÊ KHO... HÀO SÁNG SÀI GÒN !

Trương Hùng

1. Thập niên 90.

Hàng tháng tôi thường về Sài Gòn thăm nhà, đặt chân xuống đất Sài Gòn vào khoảng 4 giờ sáng...lúc trời còn tối thui mùa đông hay tờ mờ sáng mùa hè.

Trong không gian còn trầm mặc tiếng chuông kung fu chùa Vĩnh- Nghiêm Công- lý, hay tiếng chuông nhà thờ Chúa Cứu -Thế Kỳ-Đồng vang vọng giục giã giờ lễ sáng...

Sài Gòn ...không khí buổi sáng sớm thường mát hoặc se se lạnh vào mùa lễ Noel. Đường phố còn vắng xe cộ và thưa thớt người đi lại, chỉ có những chiếc xe daihatsu, xích lô máy, xe honda chở rau rác, hàng hóa đến các chợ và người cần-lao tât bật cuộc mưu sinh độ nhợt.

Cái thú một thời của tôi khi về Sài Gòn là ...

Buổi tối thích cùng một vài người bạn cố tri lang thang tìm lại nhịp sống âm thầm của chợ búa về khuya...tìm đến góc phố...ngồi lai rai vài xị với xiu-quách, hoành thánh bên xe hủ tiếu mì để xem cảnh sinh hoạt mua bán hàng hóa chợ đầu mối về khuya, nghe tiếng nhạc ngựa leng keng, tiếng vỏ khua lóc cóc của xe thồ mọt chở rau trái miệt Hóc-Môn Bà-Điểm xuống bán đến 2-3 giờ sáng mới quay về, tiếng xe lam lăn bánh nặng nề chát đậy cần-xe trái cây trên mui và mùi dầu khói xả ra khét lẹt khi phải oằn mình trên con đường chợ lầy lội đầy ổ voi, đám bạn trẻ la cà đi chơi về khuya lúc không giờ, tạt qua xì xụp ăn uống, nói năng bạt mạng, tầm xàm bá láp, giỡn hớt ì xèo ...

Để nghe những âm thanh xa xưa một thuở hạnh phúc vọng về tim !

Buổi sớm mai thì thích lang thang đi tìm quán "cà phê kho"...(trước kia thì hay ghé quán chị Chi gần đầu đường Nguyễn Phi Khanh)...lưu thừa mấy ông già dậy sớm, mấy anh honda ôm chờ cuộc "mở hàng" đầu ngày...cùng nhau cà phê phi phèo điều thuốc lá, rôm rả câu chuyện trên trời dưới đất bốn phương ...để chiêm nghiệm cuộc sống ngày mới của cư dân lao động Sài Gòn Nam Bộ có tiếng là hào sảng, bộc trực, khinh bạc, nghĩa tình...

Trong đó... có tôi ! lớn lên giữa Thành đô với cuộc sống chân tình, hòa hiếu lễ nghĩa và biết kính trọng nhân vị con người ...

...Biết mình sai...tự nhận lỗi, biết cúi đầu xin lỗi, không ương ngạnh, điên khùng thách đố !

...Hề...thấy người hối hận xin lỗi ...người Sài Gòn lòng dạ liền nguội lại để bao dung, xuề xòa... tha thứ bỏ qua !

Ai cũng tâm niệm trong lòng : " Đánh kẻ chạy đi, không đánh người trở lại ".

Một luật lệ bất thành văn mà người Sài Gòn ai cũng tuân thủ **BÁT XUẤT NHON HẠ MÃ** (không đánh người dưới ngựa) .

Cho thấy cách sống bình dị hiền hòa được người Sài Gòn ưa chuộng hơn hết !

Dzậy ... Mời là dân Sài Gòn thứ thiệt ! "chính hiệu con nai dzàng "...chớ !

2. Tôi lặng lẽ ngồi vào cái bàn nhựa thấp dựa lưng vào góc tường:

- cho cái xây-chùng ...chị hai ! hồng đường nhen...

Chị chủ quán đang lui cui lau cái bàn...thình lình dừng tay quay nhìn tôi, rồi ... cười nói :

- ...chèng ơi !... ngộ dữ héng ! lâu lắm ...tui mới nghe lại cái câu này à nhen !

Chỉ cười cười :

- có liền... chú hai !

Chỉ bung ra cho tôi ly cà phê nóng bốc khói lớt cái đĩa bên dưới ...

- dạ, cảm ơn chị...

Chỉ nhìn tôi như dò xét...coi..."thằng cha" này ...ở đâu tới, lạ hay quen!

Tôi lấy cái đĩa dưới ly...đẩy lên miệng ly để giữ nóng, rồi thư thả lấy gói thuốc rút ra một điếu cầm tay với cái zippo, rồi chậm rãi dỡ cái đĩa qua một bên, mới cầm ly lên nhấp một ngụm hết nửa ly, rồi lấy đĩa đẩy ly lại...để cái chất đắng và cái nóng của cà phê lan tỏa trong cơ thể làm chóng lại cái se se lạnh ngoài da ...thường thức cái "huong vị" cà phê thì ít mà muốn tìm cái sáng khoái... "kho" xa xưa ...thì nhiều !
Tôi chậm rãi ...xoay đầu điếu thuốc vồ vồ vào cái zippo rồi xé bỏ cái đầu lọc, đưa điếu thuốc lên môi, bật quẹt môi ...

Tôi đây thì chị chủ quán lấy làm lạ ...lắm nhen ! Thằng cha này định thọc cù lét mình sao chứ!...và không còn giữ im lặng được nữa !

- chú ...xin lỗi...chú đâu phải người ở đây, ở xa tới chứ...phải hôn ! Thăm bà con hờ!

Lừa thừa mấy ông anh già ngồi bàn gần nghe dzậy cùng quay nhìn về tôi...tôi phì cười... chậm rãi trả lời :

- hồng ở đây... thì ở tận ...chắc-cà-đạo ...hả chị... hai ! rồi cười...hahaha...

- hồng phải dzậy ...tui thấy chú lạ hoắc à !

- Dạ, nhà ông bà già tui ở gần đây ...gần bốt điện cao thế...đó !

- Ừa...dzậy hả...chú hai !

Tôi vừa nói vừa chỉ tay về hướng nhà mình...rồi nói tiếp :

- Tui từ nhỏ thời ông Diệm cho tới lớn lên thời ông Thiệu ở đất Sài Gòn này ...

Tui còn nhớ...hồi nào hồi nào...

Cái thời còn chơi ..."Chồng tay, chồng chum"...hay nghêu ngao :

"Ông đi qua, bà đi lợi..."

Gái chồng tai, chai chồng chum.

Bà nhảy qua, ông nhảy lợi...

Ông dzurón chum, bà đưng tai..."... "tử!" hahaha...hahaha...

Thời tui tui còn leo leo cái miệng... suốt ngày cái bài đồng dao ở Sài Gòn :

-Nhứt dương chỉ.

-Nhị Thiên Đường.

-Tam Tông miếu.

-Tứ đồ tường.

-Ngũ Vị Hương.

-lục Tào xá...(*)...hahaha...hahaha...

Xưa nhà tui ở bên Nguyễn Thông ga Hòa Hưng depot xe lửa đó !...cho tới 75 .

Sau 75, lớp trai tráng tui lang bạt tứ xứ! tui dừng bước lãng du ở miền biển... có gia đình ...sống ở ngoài luôn !...

Mặc cho...thời cuộc, cuộc sống nổi trôi ...lòng người tráo trở đổi thay!

Lớp tui tui chỉ tâm niệm với lòng mình cố giữ lại cái nghĩa khí hào sảng Sài Gòn Nam Bộ... "dám nói dám làm, dám làm dám chịu"...thẳng thắn bao dung " Thương người như thể thương thân "... thôi !

Rồi sau này, biết bao cuộc biến thiên sông núi "vật đổi sao dời "... của đất nước của xã hội.

- Tới năm 90 thì nhà ông bà già tui bên Nguyễn Thông dọn về khu Lăng Ông-Bà Chiếu này ! thành thử chị thấy tui lạ... là phải mờ !

- tui ...tui ...xin lỗi chú héng !...má chú...bả tên gì ...nói là tui biết liền hà ! Ở đây ...ai tui lại hồng biết !

- dạ, má tui là bà...!

Hai bàn tay chỉ đánh vào nhau cái đét :

- chềng ơi ! Bà bác ...hả ! bà hiền, bà dzui dzẻ dễ thương lắm! Bà đi chợ dzia là hay mua kẹo mua bánh cho bầy nhỏ ở xóm này, xấp nhỏ thương bả lắm...chú ơi ! Cứ bà gọi...bà gọi ...hà !

Dzậy chớ ...chú dzia mình ên hả! thăm ông bà được... nhiều bữa... tuần hôn?

- dạ, cũng ở lại tâm sự dzới ông bà già một hai đêm rồi về ...còn công việc mần ăn nữa chớ !

- sớm mơi...còn cà phê bữa nữa... chớ chú ! Thiệt tình tui "phái" nghe chú kể chuyện...xưa nghen !

- dạ, sớm mơi ...bữa nữa! Tui sẽ kể lại...cái thời cà phê kho... hào sáng Sài Gòn !

Cứ hễ mỗi khi nhắc tới cà phê kho Sài Gòn,

là miên man gợi lại dòng chảy đậm đặc hương vị cà phê kỷ niệm.

3. Năm Mậu Thân 68.

Trên đường đi công việc ở gần chợ Cây Gõ quận 6...cha con tôi ghé vào quán cà phê Năm Dương đường Nguyễn Thiện Thuật nằm trong con hẻm nối ra đường Lý Thái Tổ, mới ở đầu hẻm đã thơm thoảng lại mùi cà phê dễ chịu, sáng khoái... đã cái lỗ mũi làm sao á !...liền nghe sáu câu vọng cổ phát ra từ cái máy đĩa chạy tours 45-78 của quán (trong con hẻm này có nhà của nghệ sĩ đa tài Hùng Cường cư ngụ).

Buổi sáng Sài Gòn vừa vội vã tất bật lại cũng rất tự tại thông dong..

Người Sài Gòn thích uống cà phê nhâm nhi từng ngụm để bắt đầu ngày mới ...

Thực khách phân lớn là những người trung niên, lớn tuổi.

Họ không những ghiền hương vị cà phê kho bao nhiêu năm kinh nghiệm mà ông chủ quán pha chế bằng cái siêu đất da lươn, bằng cái vợt vải sậm màu... mà họ còn ghiền cái giọng ca vọng cổ hề hề quen thuộc của nghệ sĩ Văn Hường được phát đi phát lại bài "Tư Ấch đi Sài Gòn" đến nỗi ai cũng thuộc nằm lòng...luôn!

Nhứt là mấy đĩa nhỏ, nghe là tụi nó gân cổ ca theo liền...hà!

Họ còn ghiền cái chỗ ngồi hàng ngày, ghiền cái không khí bình dân cổ xưa của quán, ghiền..."cha nội"...ngồi sát bên mỗi bữa, miệng"câm như hén"chỉ im im đọc báo, thưởng thức trà, cà phê "ngon bà cố" rồi gật gù mỉm cười, ghiền cái cách tán gẫu chuyện thiên hạ đa sự... "xe cán chó, chó cắn xe" của mấy cha sếp-phơ taxi, xích lô máy...

Ghiền tám chuyện cá độ" trời mưa trời nắng "của mấy tay chơi bên cầu Nhị Thiên Đường, chuyện dân chơi tứ chiếng cầu Ba cẳng choảng nhau toì bời hoa lá vì dành "ghệ"... ghiền nghe cái chuyện dài "Nhân dân Tự vệ"...của mấy cha xích lô, mấy chị vé số xí xon...dze kêu !

Rồi mấy chả còn bày đặt học lóm vài câu...tiếng " các chú" để kêu cà phê, tính tiền cho vui cái lỗ... nhĩ ! Để lấy le dzới bàn dân thiên hạ !

Nào là ..."tài phé ...phé nại...xây phé nại...hắc xịt ...xà lẫm..."(cà phê đen lớn, cà phê ít sữa, cà phê sữa nhỏ, cà phê đá, gọi trà)

Nào là..."thấy xu...xáo lúi...(tính tiền) ...kỵ tổ lúi..."(bao nhiêu tiền)

Nào là ..."hầm pà lằng kỵ tổ ..." (hết thấy bao nhiêu tiền).

Cho ra về ta đây cũng rành "sáu câu vọng cổ " ...cũng ..."chệt, chệt"...như ai chớ bộ !

Thấy cũng vui vui, bình dân thiệt bụng, chan hòa tình cảm bà con ta-tàu miệt Chợ Lớn !

Hễ thấy khách bước vô...ông chủ quán chậm rãi :

- giẫm mí dẹ ...(uống cái gì).

- bí ngô dách bụi xây phé nại !(cho tôi một ly cà phê sữa nhỏ)

Ông chủ quán nhìn kỹ lạ quen, vai vắt cái khăn đi ra ...trên tay cầm cái đĩa men nhỏ bên trên có cái ly không và cái muỗng nhỏ, (trong ly có sẵn đường hoặc sữa) là vì chủ quán biết cái gu uống gì, đậm ngọt của khách quen mà! (cái đĩa nhỏ men Lái Thiêu xanh trắng có hình sáu người ẩn sĩ (trúc Khê lục dật), ly là loại ly thủy tinh ba khía tròn nở miệng tím đáy.

Chủ quán tay cầm cái ấm nhôm cao cổ có vọt cà phê thơm nức mũi, trên đây nắp. Chủ quán cầm vọt nhúng vọt lên xuống vài lần trong ấm rồi nghiêng vòi rót ra ly ...cà phê chớm miệng ly thì dừng tay rất "điệu nghệ".

Trong khi đó, khách thân nhiên rút ra điếu thuốc thường là capstan, ruby... bình dân nghiện nặng thì bastos xanh, bastos đỏ ...tùy theo cái gu của mỗi người!

Khách xoay đầu điếu thuốc vồ vồ vào mặt đồng hồ hay cái zippo, rồi đặt điếu thuốc lên môi, bật zippo nghe "cong" mồi thuốc, rít...phà ra ngum khói đầu tiên, rồi lơ mơ cầm cái muỗng quậy đường (sữa) ... cầm cái ly đổ cà phê ra đĩa, cầm đĩa lên thổi phù phù cho nguội bớt rồi hóp một hai ngum...lại đặt cái đĩa lên ly để giữ nóng phần cà phê còn lại !

Hút tàn điếu thuốc thì cà phê cũng vừa cạn trong ly, hóp thêm ngum trà súc miệng là ...

- thầy xu !

- châu xin...(về trước)

Như vậy, cho thấy cái thú uống cà phê đĩa của người xưa không phải là dân chơi, tình trái, điệu nghệ gì cả!

Uống cà phê đĩa không phải là mode mà là cách uống nhanh dành cho người bận công việc, giới cu-li lao động, không có thời gian hoặc thời gian hạn hẹp, bận rộn không rảnh rỗi ngồi nhâm nhi tán gẫu .

4. Sài Gòn vào thập niên 60.

Giác 4-5 giờ sáng trời thường se lạnh, lúc đó Sài Gòn dân số còn ít. Building, khách sạn nhà cao tầng chưa nhiều. Nhà máy, hãng xưởng sản xuất trong nội thị chưa phát triển nhiều, toàn đô thị chưa lạm dụng xây dựng bằng bê-tông (béton) xi-măng cốt thép (cement armé), khoảng không gian thiên nhiên còn mênh mông thoáng đảng, cây xanh cổ thụ còn nhiều dọc các con đường, như đường Chasseloup Laubat (Hồng Thập Tự-Xô Viết NT- giờ là NT Minh Khai) hai bên đường trồng cây xà cừ, đường Massiges (Mạc Đĩnh Chi) thì trồng cây sao, đường Duranton (Bùi Thị Xuân), Léon Combes (Sương Nguyệt Ánh), Blan Subé (Duy Tân), Armand Rousseau (Hùng Vương), Tong-Kéou (Thuận Kiều) và các con đường Sài Gòn-Chợ Lớn-Gia Định trồng cây cổ thụ rất nhiều...nên có những năm mùa đông lạnh xuống 14-15 oC.

Uống cà-phê đĩa, thường là mờ sáng, chuẩn bị đi làm, giới tài xế taxi, xích lô máy, ba gác máy chờ hàng hóa ra chợ sớm...ngừng lại làm "cái" cho ấm bụng đã!...trong khi xe dừng lại, tài xế vào quán kêu cà phê ...bạn hàng 1, 2 người phụ nữ ngồi lại trên xe lấy ra gói xôi, trái bắp, cái bánh chung ...ăn lót dạ ! Nhiều khi chưa kịp ăn xong thì tài xế ra xe nổ máy tiếp tục trực chỉ... chợ An Đông !

Nên uống cà-phê đĩa cho nhanh và đây đĩa giữ nóng phần còn lại là động thái" khoa học thường thức". Khách hút tàn điếu thuốc cũng vừa cạn hết cà-phê trong ly, xong là :

- thầy xu !
- châu xin !

Tự móc tiền đặt trên bàn rồi ra xe đi màn...

Trời trưa nắng, xế chiều ...thì dân ghiền thường là :

- hắc xìt !(cà phê đá)
- phay tí dách búi hắc xìt!(lẹ lẹ một ly phê đá)

làm cái cho mát cổ họng, có người tới cử mà hồng có cà phê "rót" dzô là... nhưc cái đầu, hoa con mắt, đặng cổ họng, nói cà lăm, tay chân bủn rùn ... hồng làm được gì cả !

Mới thấy cái điệu kỳ, cái "thần sầu quỷ khóc" của... cà phê kho!

Ngộ...dữ hêng! Cái dân Sài Gòn ...lạ thiệt !

Những người xưa ...còn cho là ngồi phải "chân trên ghé, chân chạm sàn" mới là đúng dân sành điệu ... "đi uống cà-phe !"

Nghiệm ra thì cũng chẳng phải dzậy !

Cách ngồi này là của giới bình dân miệt vườn, ở nhà sàn mùa nước nổi ngồi chồm hồm quen rồi !

Giới thương hồ sông nước, thập niên 60-70 từ lục tỉnh lên Sài Gòn cặp bến Bình Đông, Lê Quang Liêm, Chợ lớn để mua bán trao đổi cây trái hàng hóa lên về.

Khi lên Sài Gòn vẫn giữ cách ngồi cũ, thời gian sau thấy kỳ kỳ...vì lòi mấy cái đầu ngón chân đen đúa ra...lâu ngày thấy "nhột, nhột" cái bụng, "mắc cỡ muốn chết !"
"...riết rồi bỏ hẳn cách ngồi này khi... "đi uống cà phe" !

Còn dân Sài Gòn chính hiệu, dù đi uống cà phê kho cũng ngồi ghé đầu cao, lịch sự chân gác chéo tréo ngoáy.

Nhất là các thầy hai, thầy ba làm công chức, tư sở, hăng, xướng ...tạt ngang làm cái cho đỡ ghiền thì lịch sự phải biết!

Từ cách cầm điếu thuốc tay vổ vổ đầu điếu thuốc vào cái quẹt zippo, rồi bật zippo cái "cong" môi lừa, rít khói rồi ...nhả khói từ từ...tay bập bập gạt tàn... thùng thẳng nháp cà phê từng ngụm...điệu nghệ thanh lịch làm sao á !

Cái chỗ ngồi uống cà phê cũng khá quan trọng, uống cà phê ngon phải có điếu thuốc ngon, ngồi đúng cái chỗ ngồi thường ngày, phải đúng bạn...mới ngon !...để cùng nhau "lượn anh hùng, bàn thế sự", bàn chuyện thiên hạ trên trời dưới đất ...mới ngon.

Bữa đó ! cái mặt mới tươi rồi, mới sung sướng cả ngày ! Có gì bực mình...cũng...thời mờ...bỏ qua đi tám !

Bữa nào tới trễ, ngồi không đúng chỗ cũ ...là khó chịu, là..." bữa nay... hồng thấy dzui !" nhìn cái bản mặt dầu dầu...như bị hót trật hụi !

Khách lạ vào, biết chuyện thường phải hỏi :

- Dạ, chỗ này...có ai ngồi chưa huynh !

Khách quen đợi bạn cô cụu thường gặt đầu...

- có người rồi !

Khách lạ té nhị tìm chỗ khác .

Bữa nào quán đông, khách lạ vào xin ngồi ké, muốn đi trước (khách chơi ngon muốn làm quen, còn dịp trở lại) thường xin phép anh em chung bàn ...

- dạ, bữa nay em xin mời quý anh !

Rồi quay vô trong :

- hằm pà làng kỳ tố?

Móc tiền trả hết cả bàn, chào đi trước. Hôm sau trở lại, lạ thành quen ...

có người khác bao lại !...riết rồi thân !

Ở Sài Gòn... dân Sài Gòn là dzậy...mờ !

Ngộ...dữ héng !

5.

Bởi chỉ có ở Sài Gòn...chỉ có cà phê kho Sài Gòn mới là nơi hội tụ đủ mọi giới, đủ

thành phần "thượng vàng hạ cám"! ...từ bình dân học vụ...đến trí thức doanh gia !

Gặp nhau trong chan chứa tình người, hòa hiếu vui vẻ, rộng lượng bao dung...đúng nghĩa của hai tiếng Sài Gòn!

6.

Bởi chỉ có ở Sài Gòn... người ta mới xuê xòa, cởi mở, thiết tình tìm đến nhau mà

không phân chia thứ bậc, "không chiếu trên, chiếu dưới". Không xét nét nghi ngại,

không làm tàng phách lối, không kể cả xia xói nhau, không lên lớp "anh,(chị)... chú",

không định kiến sang hèn "mày tao" ...

Bởi chỉ có ở Sài Gòn... mới trước lạ sao quen cùng ngồi bên nhau "anh em huynh đệ"

"quàng vai bá cổ", uống cà phê giải bày tâm sự thật lòng, hoài niệm một thời xa

xưa...phóng khoáng!

- "Tui nhớ ...hồi xưa...ông già tui ổng kể ...hồi nào hồi nào...

- Qua... nói mấy em nghe : "tứ hải chi nội giai huynh đệ"... mờ !

- Thương lắm à nhen!

- làm trật chĩa hết trơn hết trọi!

- Thôi ...bỏ qua đi tám ! Chiện đâu còn có đó mờ !

- Nhắc chi chuyện cũ thêm đau lòng lắm người ơi!

- làm dzậy ...coi có dễ ưa hôn !

- Có gì buồn hay sao mà ngồi chùng hum một chỗ dzậy!...ngó lơ anh em...héng!

- Ê...cha nội...qua đây nói nghe...nè!

- Dữ hôn! lâu quá mới chịu ghé nhà tui nhen!

- Hỏm rày đi đâu biệt tích dzậy cha !

- làm cái xây chường ...rồi tính sau...héng!

- Em xin lỗi quý anh ! cho em "hỗn" bữa nay, em bận việc đi trước héng ! (rồi quay vô quán kê tính tiền)...Hằm pà làng kỳ tố ?"

Bởi chỉ có ở Sài Gòn...cái không khí Sài Gòn mới có cái hào sảng Sài Gòn, sinh ra

lớp người phóng khoáng Sài Gòn vì đã thấm nhuần cái đạo lý làm người của đấng

trượng phu Lục Vân Tiên và hào khí Nam Bộ!

"GIỮA ĐƯỜNG GẶP CHUYỆN BÁT BẰNG CHẴNG THA !"

Dù xa cách Sài Gòn đã 40 năm tôi vẫn không quên được Sài Gòn Xưa... nơi chốn thanh thản tình người, thật thà bộc trực, hào hiệp khí khái, rộng lượng bao dung... Có dịp là tôi trở lại Sài Gòn...để sống lại nhịp sống từng giây từng phút cái không khí hào sảng Sài Gòn Xưa, dù là giờ đây Sài Gòn đã "thay da đổi thịt"...từ "tâm thức đến hành động" ...đã lột xác hoàn toàn!

SÀI GÒN Xưa... nơi đã nuôi dạy nhân cách làm người ... bao thế hệ chúng tôi !
Ngoài kia...trời Sài Gòn vẫn nồng nàn mưa nắng hai mùa, người Sài Gòn Xưa vẫn giang tay hào hiệp giúp đỡ người cô lữ phương xa, vẫn bao dung hào phóng che chở kẻ sa cơ lỡ vận .

SÀI GÒN Xưa ! vẫn...duyên-dáng quyến-rũ triu-mến thiết-tha nồng-nàn ... đáng trân trọng yêu quý mãi mãi... trong lòng tôi !

Sài Gòn mãi mãi tồn tại trong tâm trí và trái tim của người Miền Nam yêu dấu!
"SÀI GÒN ĐẸP LẮM ! SÀI GÒN OI ! SÀI GÒN OI !".

TRƯƠNG HÙNG

6/2018

Chú thích

(*)

- Nhứt Dương chỉ (Chiêu thức dùng ngón tay để đánh trong tiểu thuyết Kim Dung)
- Nhị Thiên Đường (chai dầu gió trị bá bệnh-cây cầu nối quận Tám với Sài Gòn).
- Tam Tông Miếu (miếu đạo Minh Lý đường Cao Thắng, làm lịch coi ngày giờ tốt xấu)
- Tứ đồ tường (bốn thứ ăn chơi phá gia chi tử...tìu- tài-sắc-khi! rượu chè, cờ bạc, trai gái, hút xách).
- Ngũ Vị Hương (năm loại gia vị nấu ăn của người Quảng Đông và Việt Nam... mặn, ngọt, chua, cay, đắng) !
- Lục Tào Xá (lục đạo sa tiếng Quảng Đông nghĩa là chè đậu xanh nát nhuyễn).

Sau này người ta đặt thêm:

- Lục Thân Thủy (chai thuốc nước trị đau bụng, cảm mạo).
- Thất tình ca (không biết bài hát !!!)
- Bát quái đài (nơi thờ Thượng Đế của đạo Cao Đài !!!).
- Cửu Long Giang (chín giòng sông ở đồng bằng Nam bộ)
- Thập Tự Giá (ý là đường Hồng thập tự)

Họ cốt đưa thêm vào bài đồng dao cho đủ Mười nhưng không có ý nghĩa gì cả và không liên quan tới Sài Gòn !